

Dis, Adriaan van (1988), *Zilver of het verlies van de onschuld*. Amsterdam, Meulenhoff. Tweede druk.

De eerste helft valt nog mee qua stijl en inhoud, maar dan wordt het een grote zagerij. Dat zo iemand bekend is, heeft hij uitsluitend te danken aan de televisie, maar geenszins aan zijn schrijftalent. Het is een egoïstisch prulletje van iemand die zichzelf ten onrechte zeer interessant vindt.

Weg met Van Dis!

Philip Vermoortel

08-2020

CITATEN

20: De **negers** beschouwt hij als vrienden.

21: Hij zal er lichte kleren dragen, één zijn met de **negers**.

21: Nog nooit heeft hij een **neger** aangeraakt.

22: Want Duitsers, ook zij die zingen als zij spreken, waren in de oorlog slecht.

46: Nu wil hij zelf **een neger** zijn.